

P V I S

1 6 1 8

Leonardi Rittershusii Paraphrasis Psalmi XC nuptiis dicitur. II. Berzmani paraphrasis Psalmi 121. 91. 125. 124. III. Berzmani paraphrasis Psalmorum 22. 16. 09. IV. Berzmani paraphrasis Psalmi 08. I. Berzmani Epipemphion Psalmorum 91. 97. VI. Berzmani Psalmi 104. 0. 19. VII. Poletani Paraphrasis Prometei Iona. VIII. Munderphei paraphrasis Iona. IX. M. Iacobi Gregorii Iona. X. Joannis Fabri de Nativitate Christi. XI. M. Theodori de Nativitate Christi. XII. Waltzeri Oda de Redemptionis Opere. XIII. Oritii de Peccatu Christi ad Inferos. XIV. Pomauii Heptas simulane Resurrectionis. XV. Stentorii ubi impudentissimis. XVI. Trautmanni instructio p vero Lutherano. XVII. Bratorii Epistola Germaniae ad Electores. XVIII. Moiti ex Auma ad Christianum Pr. Abbat. XIX. De reb. gestis Johannis Ernesti Pr. Abbat. XX. Henna ab Eichen ad Maunicium Pr. Episc. XXI. Abrahami Cremeri ad Electore Brand. XXII. M. Imbingeri Statulatio in Natalem Rudolphi Principis Anhaltini. XXIII. Moiti in Nuptias Rudolphi Pr. Pr. XXIV. Berzmani Ecloga Rudolphus. XXV. Bromii Nuptiis ratis Rudolphi Pr. XXVI. Wrsini et M. Jeno Nuptiis eiusdem. XXVII. Parentalia Augusto Electori a D. Maiore Sabita.	XXVIII. Epistola Johanni Ernesto Pr. Pr. Anhaltino v Alberto Voite dicitur. XXIX. Festschii in obitum Eiusdem Principis. XXX. Angeli ad Baronem de W. Pr. Pr. XXXI. Memoriae Damolii Diepholdii. XXXII. Abrahami Cremeri de promotione ad Pr. Pr. XXXIII. Propemptica Fyffelio et Cremeri dicitur. XXXIV. M. Victori, cum renunciaretq Rector. XXXV. Oda Sapphica in Doctores Honoratus Fyffelii &. XXXVI. In Magisterii Honore Joh. Cr. Pr. Pr. XXXVII. M. Hermannii in honorem Magisterii Coppenii XX juvenum. XXXVIII. M. Krotzii in Magisterium Haberlandi. XXXIX. In Magisterium Coppenii XL. Bethmanni Herdesiani. XLI. Christiani Vopleri. XLII. Abrahami Theopoldii. XLIII. M. Coppenii Gratiam. Pr. Pr. Pr. XLIV. De dignitate Consulari Trevesi. XLV. De dignitate Notariatus Gelami. XLVI. Apocryphorum Politicorum Regula. XLVII. Nuptiis Petri a Jena. XLVIII. M. Puchneri. XLIX. M. Richardi. L. Wolfgangi Hanen.

Ec. 11

L. Nuptiis	M. Johannis Aldendorpi.	LXXXIII.	D.	Danielis Wastorpii.
LII.	Christiani Flemingii.	LXXXIV.		Balthasaris Theodori.
LIII.	Augustini Reimbarti.	LXXXV.		Theodori Fabricii.
LIV.	D. Wolfgangi Amtingi.	LXXXVI.		D. Johannis Sagittarii.
LV.	Ejusdem.	LXXXVII.		Friderici Hamelii.
LVI.	Ejusdem.	LXXXVIII.		Christophori Heichman.
LVII.	Ejusdem.	LXXXIX.		Ejusdem.
LIII.	Isaaci Sigleri.	XC.		Matthaei Wolfii.
LIX.	Lucae ab Enden.	XCI.		Davidis Sicorii.
LX.	Christiani Pincovii.	XCII.		Petri Meieri.
LXI.	Valerii Rustigeri.	XCIII.		Godefridi Schaueri.
LXII.	Hieronymi Lamperti.	XCIV.		Andree Fosari.
LXIII.	D. Martini Copen.	XCV.		D. Curadi Herdesiani.
LXIV.	Bartolomaei Schroteri.	XCVI.		Ejusdem.
LXV.	Petri Meieri.	XCVII.		M. Johannis Strensi.
LXVI.	Johannis Alberti.	XCVIII.		D. Herdesiani.
LXVII.	Martini Fabri.	XCIX.		Godefridi Kerwichii.
LXVIII.	Abrahami Werthaberi.	C.		Balthasaris Fran. Kiltwetteri.
LXIX.	Pauli Bergmanni.	CI.		Jacobi Troje.
LXX.	Jacobi Werenbergii.	CII.		D. Johannis Crameri.
LXXI.	Ejusdem.	CIII.	In Obitum	Lamperti Helmeieri.
LXXII.	Bartolomaei Montupen.	CIV.		Memari Casaubeni, Treberi.
LXXIII.	Jacobi Riverni.	CV.		Filii Zachariae Poli.
LXXIV.	Christophori Herdesiani.	CVI.		M. Zachariae Poli.
LXXV.	M. Theodori Fabricii.	CVII.		D. Andrea Rauchpazi.
LXXVI.	Valentini Heiseri.	CVIII.		Wolfgango Amtingo.
LXXVII.	Henningi Grossii.	CIX.		Bernhardo Pincovii, Anhalt.
LXXVIII.	Jeremiae Uden.	CX.		D. Hummi.
LXXIX.	Johannis Schorri.	CXI.		Conjugii D. Sagittarii.
LXXX.	Johannis Ummendorpi.	CXII.		Valentini Georgii Gysleri.
LXXXI.	M. Johannis Copenii.			
LXXXII.	Andreae Groltzeri.			

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

IX
O N Æ

AMITHAI F. PROPHE T Æ,
Historia,

Græcis Heroicis versibus breviter expressa,
& è regione ad verbum Latinè reddita.

Autore

M. ISAACO GREGORIO SERVESTANO,
Reipubl. Patriæ Camerario.

&

in lucem edita,

*Additâ ἑλληνικῶς alterâ singulorum versuum Metaphrasi
metricâ Latinâ,*

Operâ

ABRAHAMI THEOPOLDI SERVESTANI Anhaltini,

Valerius Maximus.

*Nulla tam modesta est felicitas, quæ malignita-
tis dentes vitare possit.*

SERVEST Æ,

Typis Zachariæ Dörfferi.

Anno æræ nostratis IVDICIUM.

VIRIS

ERUDITIONE, ^{VI}GRATIAE,

Pietate, Autoritate,

PRÆSTANTISSIMIS,

Dn. M. BALTHASARI Riesewettern /
illustris Gymnasii Servestani Inspectori
& Curatori dignissimo.

DDnn. { JACOBO } GREGORIIS, { Pari Fratrum Ger-
{ M. ISAACO } manorum
conjunctissimo.

Illi PRÆTORI; Huic Reipubl. Servestanæ CAMERARIO.

Dn. Fautoribus & Præceptoribus colendis.

L. M. Q.

Consecrat hunc tenui conspersum rore laborem

Thales

Abrahami Theopoldi Servestani

Viro humanissimo, M. Isaaco Gregorio, Amico suo.

LEgi tandem, humanissime Vir, amice suavissime, atq; relegi elegantes tuos & dulcissimos versiculos, quos ὁ Δαφροσεως ἐπιμῆς χάριτι conscripsisti in D. Jonam Prophetam, nec quicquam in iis, quantum meis tribuendum oculis, reperi, quod vel correctione vel immutatione aliqua indigeat. Laudo itaq; studium tuum & diligentiam, & hortator sum, ut, quantum negotia publica permittent, pergas, aliisq; hunc tuum factum communices, ut ad simile studium, utile sanè & jucundum, excitentur adolescentes Φιλέλληνες. Vale & meos, qui sequuntur, distichos Epigrammatis loco tuis adjunctos pro Amicitia nostrâ amplectere.

Argumentum & praxis Jonæ Prophetæ.

Ωποτε τρεῖς νύκτες, τρία τ' ἡμέρας κέθετ' Ἰωνᾶς,
κῆτε & ἐν σπλάγχνοις κείμεθ' ἀνδρὸς Φάγοις.
Τὼς παῖς αἰθρώποιο τρηήμερ' ἔσκειν ἐν αἰῆ,
Ἡ μὲν ἐρεψαμένη ζῶν ἔδωκε πάλιν.
Κύματ' ἐκ βαθέων ποτὶ κτίσος' ἐκραζεν Ἰωνᾶς,
οὐ γὰρ κλυθέντας χεῖρ' κτίσιν ἀγκαλέσαι.
Ἀθανάτοιο θεῶ τῶις ῥήμα Νίνοιο πολίταις
Πᾶσιν ἐκύρηξεν μάντις Ἀμειθαίδης,
Χριστιανῶν καὶ ἔφυ, τῶδε χεῖρ' ῥητὰ διδάσκειν,
Πάππα τοῦ ἀνδρὸς μὲν δόγμα λαλεῖ Φρεσίδης.
Σωφρονέειν βλέψας, καὶ εἰς κακότητ' αἰείτας
Πάνταθ' ὠκυμόρεος τῆς δ' ἀλέαιρε θεός.
οὐ γὰρ ὁ οὐκλίεμων τὸν ἐέλθει ὀλεθρον ἀλιτρώων,
Ὅμιον ὀδεύμεναι νόστιμον ἀλλὰ θελεῖ.
Ἄισυλα ῥέζοντες ποινὰς δείσωμεν ἅπαντες
Ἐκδικὸν ὄμμα θεός, χεῖρα τ' ἔχει κρατερῆν.
Προῖκα δὲ τῆς δέχεται νημερτὲς ἀναφρονέοντάς,
Ἐνεκα τῆς χεῖρ' ἑαυτοῦ εἰσοκλυτῆ.
Ἡμετέρης ὅς ἔπερβασίης ἀπέτισεν ἀμοιβᾶς,
Τοῖς πιστοῖς θεῶν χάρι' ἀλυτὸν τε βίον,
Χεῖρ' ὀσίως πισύνας ζεῖν κατὰ πίστι' ἡθ' ἡθ',
Ἡδὲ θεὸν τιμᾶν ὀσεβέεσι Φρεσίν.

Tuus, quem nosti, amicus,

Petrus Schumannus, Ecclesia Dessavi-
ensis Minister.

ΙΩΝΑ

τῆ Ἀμειθαΐδος Προφήτης
κεφάλαιον α

Γ.

- Κ** Αμμεδέων ὁ Θεὸς τὸν θετικελον ἀνδρα Ἰωνᾶν,
 Ἰερὸν ἀμειθαΐδην, προσεφώνεεν, ἢ δ' ἀγόρευεν
 2. Ὄρσο, καὶ ταχέως μέγα βάσκη ἴθι εἰς πολίεθρον
 Σηηπτέχοιο Νίνυ, καὶ φράζεο πᾶσι πολίταις,
 ὡς κακὰ πολλὰ ἐγὼ τέτυχα πρὸ ὄχλου ἀνθρώπων.
 3. Ἐγρετο καρπαλίμως, καὶ φεύγε ὁ μάντις Ἰωνᾶς,
 ἠδ' ἀναιόμυρον πολὺ ἄστυ ἔβαινεν Ἰόππην·
 Κεῖθι ἐς εὐσελμον κατέβη τὴν νῆα Προφήτης,
 Οἰχεοτὸν μεμαῶς Κιλικῶν ἐς ἀπείρηνα γαῖαν.
 4. Ἀλλ' ὅτε ἦλθ' ἐντὸς τῆς Ὀρυπτόροιο θαλάσσης,
 Δὴ τότε τὰς νεφέλας συναγον θεὸς ἀσπεροπητής,
 ἠδ' ὤρνε βυθὸς ἀλὸς ἀβρυγέτοιο ἀπέντας,
 Καὶ μέγα χεῖμα, καὶ ἔρθε, καὶ νύξ ὡς ἔρεμνή·
 5. Τοῖς ναύταις δὲ ἄφαρ λύθη γένατα, καὶ φίλον ἦτορ,
 ἠδ' ἐκπληγέντες σφετεροῖς εὐχοντο θεοῖσι,
 ἠδ' ἄχθη βάλλον νεὸς εἰς μεγακήτεα πόντον.
 Ἀλλ' ὁ Ἀμειθαΐδης τότε ἐν τῇ κρήμνῃ ἐκεῖθι,
 ἠδὲ δαμῆς ὑπνω μελιηδεῖ ἀτρέμας εὐθε.
 6. Τὸν Ἰκυβερνήτης ἔτω προσεειπ' ἀγορευῶν·
 Ἐγρεο καρπαλίμως, τί σὺ χάλκεον ὑπνὸν ἀωτεῖς;
 Ἐγρεο καρπαλίμως, καὶ σὸν θεὸν ὑψιμέδοντα
 Λίσσο, ὄφρα μὴ οἰκτίσῃς νηὺς κείλη ὀληται.
 7. ὡς ἔφατ'· εἶπε δ' ἰδὼν ἐς πλοῖον ἄλλον ἕκαστος
 Δεῦτε φίλοι ἄνδρες, νῦν κλήρεα αἴψα βάλωμεν,
 ὡς γνώμεν, κακὸν ὅς τε ὁ αἴτιος, ὅς τε καὶ ἔκί.
 Καὶ κλήρον βάλλον, ὃς πέπλωκεν ἐπ' ἀνδρα Ἰωνᾶν.
 8. Καὶ τότε τὸν μάντιν προσεφώνεον ὧδε λέγοντες·
 Εἰρομύροις ἡμῖν νῦν εἶπε σὺ, τίς σὺ ὑπάρχεις;
 Καὶ πόθεν εἰ ἀνθρώπων; πόθι τοὶ πόλις ἠδὲ τοκήες;
 9. Μάντις δὲ αὐτὸν ἐπέρωθεν ἀμειβόμενος·
 Φαίτω μῦθον·
 εἰμὶ

JONÆ PROPHETÆ
CAP. I.

Deus omnium-rex divino viro Iona
Sancto Amithaida loquebatur & dicebat:
Surge, & celeriter magnam vade in urbem,
Sceptrigeri Nini, & dic omnibus civibus,
Quod mala multa hoc de populo audio.
Surgebat subito & fugiebat vates Ionas,
Et ibat in populosam urbem Ioppen,
Ibi bene-transstratam cōscendit navem vates,
Abire cogitās in immensam terram Cilicum.
Sed cūm venisset in mare latissimum,
Tunc nubes collegit Deus fulminator,
Concitavitq; fundos maris infrugiferi omnes,
Et tempestas ingens ventusq; & nox se commo-
vit atra.
Nautis v. resolvebantur genua carumq; cor,
Et stupefacti suos invocabant Deos,
Atq; onus navis jaciebant in immensum mare.
Ionas a. Amithai-filius in prorā jacebat,
Et somno dulci domitus quietē dormiebat,
Hunc v. nauclerus sic alloquebatur dicens:
Surge celeriter, cur durum somnum carpis;
surge celeriter, & tuum DEUM excelsum
Invoca, ne miserrime navis concava pereat.
sic ait: dicebat v. intuens proximum alium
quisq;
Agite, cari viri, nunc sortem statim jaceamus,
Ut sciamus, mali quis autor sit, quis etiam nō?
Et sorte jecerunt, quæ cecidit super virū Ionā.
Et tunc vatem alloquebantur, dicentes;
Dic tu nunc querentibus nobis: tu quis es?
Et unde es virorum? ubi civitas & parentes?
Vates autem vicissim respondens ait verbum,

METRICA
Versio Latina,
Cap. I.

Jonam dum legat vatem Deus, aufugit ille,
Navibus, ejectus sed ponti conditur alvo.
Rex hominum Diximq; Deus vocat atherē
Amithæ
progenitum lumbis Jonam, sic ore locutus:
Surge celer, celeresq; pedes ser mœnia ad urbis
sceptrigeri Nini, dic talia civibus; audit
plurima quæ celum penetrat peccata Jehova.
Ocyus exurgens patriā fugiebat Ionas,
inde petens Joppen properatis gressibus altam
conscendit navem, detrectans jussa Jehova,
cogitat & Cilicum semotas visere terras:
Ast ubi jam nautæ campos salis ære secabant,
ecce ruunt Notus ac Eurus creberq; procellis
Africus, & vastos tollunt ad sidera fluctus,
tristē hyememq; cient, ponto nox incubat atra
Extemplo nautis solvuntur frigore membra,
& gemitu precibusq; vocat sua numina quisq;
navis onus ponti miscentes fluctibus omne.
Puppe sed interea Jonas prostratus in imā
curarum vacuus declinat lumina somno:
Abrumpit somnum dux-navis talia fando.
Surgito, quid durus fessos sopor occupat artus?
surge celer, colitoq; Deum tua numina supplex
ne miserè navis pereat, pereamus & omnes.
Sic fatur lacrymans, oculosq; per omnia volvens
Eia, ait, o socii, stent ductis fortibus urnæ!
ut rabidi quenam pelagi sit causa pateat:
tunc fors jacta reum Jonam fontemq; notabat
Unde cohors illum dictis objurgat amaris,
quisq; sit & cujas querunt, coguntq; fateri,
unde genusq; trabat, quo cardine venerit or-
Contra sed vates animosior ora resolvit: (bis
A 3 Ego

Εἰμ' ἕξαι' ἐγὼ, καὶ δὲ λ' κυρίε ἀγνῆ,
Καὶ θεὸν ἐκ θυμῶν σέβομαι, ὅς μακρὸν ἔτρεξεν
Οὐρανὸν, ἠελίον τε καὶ αἶαν παρλυβότειραν.

10. Ὡς φάτο τὰς δ' ἄρα πάντας ἔλεν θεὸς, ἠδὲ εἶπον.
Φράζεο ἄμμι σαφῶς, τίδε τύπῃ σὺ ἄμμιν ἔωξας;
Εὐρὸ καὶ σαφέως ἀγαθοὶ δεδάσιν οἱ ἄνδρες,
Ὅτι φυγεῖν μεγάλοιο θεῶν ἤμελλε πρῶσωπον.

11. Ἡδὲ οἱ εἰρύμφοι αὐτὸν προσεφώνεον ὦδε·
Ἐξάουδα, ὅτι αἰψ' ἐθέλεις νῦν ἄμμε τελέσσαι,
Ὅφρ' ὅπῃ ἀτρυγέτοιο ἀλὸς πέλη ἀμφὶ γαλήνη;

12. Καὶ τότε ἐξαυδῶν τοῖον φάτο μυθὸν Ἰωνῆας
Ἄιρετε καρπαλίμως με, καὶ εἰς ἅλα βάλλετε δίαν,
Καὶ παύσει ἀνέμους ὁ πατήρ θεὸς ἀσπρηπητής,
Πάχετε γὰρ κακὰ τοσ' ἀδίκως νῦν εἴνεκ' ἐμοῖο.

13. Καὶ τοῖς ἀγχιπέροις λιμέσιν μενέαινον ὀμιλεῖν,
Ἀλλὰ τὸ ἐκτελέσσαι οἱ χέτλιοι σὸκ' ἐδύνασθε,
Καὶ γὰρ ἐπεκλονέοντο κακῶν ἀνέμοιο θύελλα.

14. Τῆνεκα τὸν λίσσοντο θεὸν βασιλῆα, καὶ εἶπον·
Ἐυνοοσὶ ὧν οἰκτρῶς ἐλέησον, κύριε, ἡμᾶς,
Οὐδ' ἡμᾶς τὸ εἴνεκα ἀνδρῶν ἔασσον ὀλέσθαι,
Καὶ γὰρ ἐπόησας, σοφῶν ὡς τέω' εὐαδὲ θυμῶ.

15. Ὡς φάσαν Ὀχόμφοι τὸν δειλὸν δ' ἀνδρα Ἰωνᾶν
Εἰς βυθὸν ἀτρυγέτον βάλλον Ὀρυπτόροιο θαλάσσης,
Δὴ τότε παύσασθε κύμα, κατευνήθητε θύελλα
Σμερδαλέη, καὶ κύμα κατεπρήνυε γαλήνη.

16. Ναυτῶν δ' ἔσμος καθαρῶς δαίδακε τοκῆα
Ἰψιμέδοντα θεὸν, παγκόσμιον, ὀβριμοεργόν.

ΚεΦαλαῖον β.

Διῶτα

Ego sum Hebraeus, & Domini sancti servus,
& Deum ex animo timeo, qui magnū creavit
Celum, & solum, & terrā multos pascentem.
Sic dixit: Illos verò invasit metus, & dixerunt,
Dic nobis verè: hæc cur tu nobis fecisti?
Bene enim & certè boni noverunt viri,
Quòd fugere faciem magni DEI vellet.
Et interrogantes eum compellabant sic:
Dic, quid statim velis nunc nos efficere,
Ut in mari infructuoso sit tranquillitas?
Et tunc loquens talem promebat sermonem
Jonas;
Tollite me celeriter, & projicite in mare altum
Et ventos compescet DEUS fulminator,
Patimini enim nunc mala tanta indignè mei
causa.
Et volebant ad propinquum portum appellere
Sed hoc perficere miseri non poterant,
Nam procelle mali venti adversum - tumul-
tuabantur.
Propterea invocabant Deum Regem, & dice-
bant:
Propitius existens miserare DEUS nos,
Nec nos hujus viri causā perimite perire,
Nam fecisti, ut sapienti tuo placuit animo.
Sic dixerunt orantes: Miserum v. virum
Jonam,
In profunditatem infrugiferam projecerunt
maris latifluj
Tum fluctus resedit, & sopita est procella
Horrenda, fluctumq; tranquillitas pacavit.
Nautarum verò grex pure timuit patrem,
Altipotentem Deum, omnibus dominantem,
potentem.

CAPUT II.

Hebraum servus Domini fero nomen ab hebro,
& veneror, qui cuncta Deum cum sole creavit,
omnia terrarum solus qui corpora pascit.
Sic ille: At pallor nautas invasit, & ajunt,
Dic age, cur miseris fecisti talia nobis?
nec latuere viros fraus & male sana voluntas
vultum quòd fugerat, complet qui cuncta, Je-
hova,
Inde rogant, tali tremebundum voce secuti:
Quod fieri ergo cupis, citò fare, quid efficie-
mus?
ut celum pelagusq; minas irasq; remittant:
Anxius has vates promebat pectore voces:
Præcipitem celeres me tollite, mittite in undas
& mox ventorum cōpescet murmura numen.
Namq; mei causā contingunt tot mala vobis.
Remige tum viridem tentant appellere por-
tum,
sed frustra, nautæ, labor Euro perditur omnis,
inq; adversa ferunt fractam retrò omnia
navem.
Ergo suos tollunt oculos dant vota tonanti:
propitius miserere Deus, miserere precantum,
neu maris hunc propter nos effice pabula pho-
cis:
Namq; tuo, ut placuit tibi, sunt omnia nutu.
Finivere preces: Jonam rapuere Prophetam,
immensiq; maris rapidis mersere sub undis,
Mox fluctus resident, retrò sublapsa recessit
tempestas, placido rediere silentia ponto.
Vanag; linquentes nautæ sua numina, ve-
rum
Te coluere Deum, celiq; marisq; potentem.

CAPUT II.

Ut

Υ. **Α**ὐτὰρ ἔτευξε πατήρ ὁ θεὸς περιμήκετον ἰχθῦν,
ὃς Φάγῃ καρπαλίμως τὸν θέσκελον ἄνδρα προφήτην.
καὶ θεῖον μάντις, τὰδ' ἔνομα ἔσκεν Ἴωνας,
μεχρὶ τρίτης ἡγῆς πᾶλεν ἐν τοῖς ἐγκασικῆταις.

2. καὶ θεὸν ἀθάνατον τότε ἤρξατο ὧδ' ἱκετεύειν

3. πρὸς μὲν βεβιάσκον, ἀναξ' ἣ μὲν ἔκλυεν αὐδῆς,
γαστέρ' ἐκλυγρῆς τῶν τύμβων ὄξυ βόησαι
δεινὰ ὁμοκλήσας, καὶ φωνὴν αἴψα ἀκροῦσαι.

4. ῥίπτασκες φέροντά με εἰς μεγακῆτα πόντον,
ἐνθα περιεσχόωντό με κύματα πάντα θαλάσσης.

5. δὴ τὶ ἐγὼ ἐφάμην, ὥσμαι σέο νόσφιν ὀπωπῆς,
ὅσῃ ἐπιθήσω εὐδὲς ἱεργίῳ μελάθρῃ.

6. ψυχῶν ἡμετέρων δεινὸν κυκλώσατο λαῖτμα,
ἐνθα καὶ ἐνθα ἄβυσσος ἔλω, καὶ φύκεα πολλὰ
αἰοικτρῶς κατ' ὑπερθεῖν ἐμεῦ βεβιάσαι καρήνας!

7. πολλάκι πρὸς βένθ' ἐκατέβην ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
ἠδ' ὀρέων μεγάλων ὄνοφεροῖς ὑπὸ κούθεσι γαίης
συγκεκλεισμένον ἔσκειν ἐγὼ νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ,
ἀλλὰ σὺ τὴν ψυχῶν ἐκ τύμβων ἡγῆς ἐμεῖο,
κύριε οἰκίριμον, βασιλεῦ φίλε, πάντα κυβερνῶν.

8. ὅππότε θυμὸς ἐμὸς τῆς ζωῆς ὅσῃ ἐπιέχεν
ἐλπίδα, ἐξ ἀπίνης μνήσθην θεῶν ἀθανάτοιο,
καὶ σὺ ἐμῆς αὐδῆς ἐκ νηῶν ἔκλυες ἀγνῶν.

9. νήπιοι ἄνθρωποι, οἱ ψόδα φαῦλα φιλοῦσι,
τὴν ἐλεημοσιῶν μεγάλην θεῶν ὅσῃ ἀλέγασσι.

10. αὐτὰρ ἐγὼ νῦν θυμὰ νόῳ ποθέοντι κομίσσω,
εὐχολὰς βασιλῆϊ ὀφειλομένας ἀποτίσω.

11. ὡς φάτο θηροσαλέως. τῶν δ' ἔκλυε κύριος ἑσθλός,
ἠδὲ εὐεύγεσθ' ἑταλαπέριον ἄνδρα κέλῳσεν.
καὶ ποίησ' ἰχθύς βασιλεύς ὅσα ἀγνὸς ἀνώγει.

Κεφάλαιον

Sed creavit Deus Pater magnum piscem,
 Qui deglutivit celeriter divinum prophetam,
 Et divinus vates, cui nomen erat Jonas,
 usq; ad tertiam aurorã erat in visceribus ceti,
 Et DEum immortalem tunc cepit sic precari:
 Oppressus clamavi: Rex v. meam audivit
 vocem,
 Ventre ex molesto sepulcri altè clamabam.
 Vehementer vociferans, & vocem celeriter
 audivisti,
 Projiciebas fugientem me in immensũ mare,
 Ubi circumdederunt me omnes fluctus maris:
 Tuuc ego dixi: projectus sum tuo a conspectu,
 Non amplius videbo sancti templi limina.
 Animam nãstram gravis circumdedit unda,
 Ubiq; abyssus erat, & algæ multæ
 Ab miserè super meum ascenderunt caput,
 Sape ad profunditatem descendi maris infru-
 giferi,
 Et montium magnorum: caliginosis sub la-
 tebris terra
 Conclusus eram ego noctesq; diesq;
 Sed tu animam è sepulcro meam eduxisti:
 Domine misericors, rex dilecte cuncta guber-
 nans,
 Cum animus meus vite non amplius haberet
 Spem, statim recordatus sum Dei immortalis,
 Et tu meã vocem de celo exaudivisti sancto.
 Stulti homines, qui mendacia prava diligunt,
 Misericordiam magni DEI non curant,
 Sed ego nunc sacrificium animo cupienti per-
 Vota Regi debita persolvam. (feram,
 Sic dixit confidenter: Hunc verò exaudivit
 bonus Dominus
 Et evomere miserum virum jussit,
 Et piscis fecit, quæ rex sanctus mandavit.

Projectum vasto Jonam vorat ore balena,
 Poscit opè is supplex, vomitu mox redditur orbi.
 Preparat omnipotens pragranti corpore pri-
 stinã,
 qua presum rostro vatem dimittat in abum,
 quã sanctos inter Jonas philomela prophetas,
 tertiam in auroram fuerat conclusus in imã,
 Sic ergo piscis cepit de ventre precari:
 Clamavi oppressus, clamores audit Iova,
 de madida baratro ventris te voce vocavi
 vociferante Deum, Deus audisti ecce vocan-
 tem,
 In vaga misisti fugientem me aquora ponti,
 imi ubi me seve prefferunt gurgitis unda.
 Tunc ego: sicne tuo, dixi, projectus habebor
 a vultu? posthac nec templa videbo Sionis?
 Undiq; nempe gravis corpus circumdedit un-
 da,
 algæ maris crescens in fundo plurima, abissi
 atraq; circumdat corpusq; animamq; vorago.
 Scyllam non-raro ponti delapsus ad imã
 semina clivorum vidi, terraq; sub umbris
 conclusus, tristes egi noctesq; diesq;:
 Tu duxisti animam nigri de fauce baratri!
 O rerum sator alme Deus, qui cuncta guber-
 nas!
 Non mihi restabat vite, non ulla salutis
 Spes, immortalis Domini mox, ecce! recor-
 dor,
 tuq; meas placidã mœstas libis aure querellas.
 Stulta hominum impietas, adamat quæ so-
 mnia mendax,
 deficit, adversis compressa, Deumq; relinquit:
 Ast ego sacra Deo faciam, pia sacra, Jesove
 vota Deo laudesq; ferens, quia debeo, solvam.
 Sic queror & quæstus audit regnator Olympi,
 & vomitu jussit glutitum reddere vatem:
 Moriger ac piscis factoris jussa capeffit.

B

Cap.

Κεφάλαιον γ.

ι.

Αντοκράτωρ ὁ θεός, τὰ ὑπέρτατα δώματα ναίων,
δύττερον αὐθ' ἔγω προσέειπε τὸν ἄνδρα προφήτῳ
2. ἔγρεο, καὶ ταχέως μέγα βάσι' ἴθι εἰς Πολιέθρον
τὴν κλειταῖο Νίνε, καὶ ἐμᾶς νῦν ῥέζε ἐφετμάς.

3. ὡς φάτο. ἐξαπίνης δ' ἀνόρεσεν ὁ θεὸς Ἰωναίς,
καὶ ποδὸς ἰχν' ἔκαμψε Νίνοιο ἐς ἀγλαὸν ἄστυ.
ἢ ἡ πόλις μεγάλη ἔσκεν μέγαλοιο θεοῖο.

4. ὡς ἡ Νίνοιο πόλιν κατέδη πολὺ φημι ὁ μαίτις
δὴ τότε ὁμοκλήσας τοίῳ ἐφθέγγατο Φωνίῳ.
κέκλυτέ μοι ἄνδρες, νῦν κέκλυτε, ὅ, τι κεν εἶπω
τεσσαρακοσὸν ἐπεὶ ἡμαρ τέλεσ' ἀμβροτῶ ἡώς,

5. ὡς φάτο ἀπληγέως μαίτις. πείθοντο ἢ μηθῶ
οἱ λαοὶ μάκαρες, καὶ ἅπαντες ἔσαν, καὶ ἔδυον
καρπαλίμως σάκκους πάντες νέοι, ἠδὲ γέροντες.

6. ἐξαπίνης ἡ ἀναξ ἀνόρεσεν μῦθον ἀκίσσας,
ἠδ' ἔρριψε τ' εἶμα ἑὸν, καὶ πείθιμον ἔσσε
σάκκον, ἢ οἰκτρῶς κάθισ' ἐν κονίῃσι κακῆσι.

7. καὶ μετέπειτα ἄφαρ πρὸς σκηπτόχοιο ἀνακτῶ
ἐντολή ἐξῆλθεν, μὴ ἀνὴρ, βόες, ἠδὲ τὰ μῆλα,
τὴν ποτὴ ἠδὲ τροφῆς σφετερῶ κορσαίατο νηδυῶ.

8. πάντες καὶ λαοὶ, καὶ μῆλα ἀνακτῶ ἐφετμῆ
τὴς σάκκους ἔσαν, καὶ πρὸς θεὸν ὄξυ βόησαν.
ἠδὲ κακὴν εἰσασαν ὁδὸν, καὶ χέτλια ἔργα.
εἶπε γὰρ ὡδε ἰδὼν ἐς πλεσίον ἄλλον ἕκαστος
τίς νοεῖ, εἴκ' ἐθέλη ὁ πατήρ θεὸς ἀστεροπητῆς
τῷ χάρι, ἠδὲ ἐλεητῶ ἀπείρητον ἄμμιν ὀπάζειν;

9. ὡς ἡ ἴδεν συναχάς, καὶ ἔννομα ἔργα πολιτῶν
πρὸς ἀναξ, τότε ἔπαυσε χόλον τάχα, ὃν πρὶν ἔ-
χεσκε.

Κεφάτ.

CAPUT III.

Omnipotens DEus, supremas sedes incolens,
Secundo sic alloquitur virum Prophetam:
surge & celeriter magnam vade in civitatem
Inclyti Nini, & mea nunc exequere mandata,
Sic ait: Confestim v. surrexit divinus Jonas,
Et pedis vestigium flexit Nini in splendidam
urbem,

Hac a. urbs magna erat magni DEI.
cum a. Nini urbem ingrederetur celebris vates
Tunc clamans talem edidit vocem:

Audite me, viri, nunc, audite quod dixerō;
Quadragesimum ubi diem finierit caliaurora,
Tunc sceptrigeri Nini urbs statim peribit.
Sic dixit ingenuè vates: Credebant a. verbo
Populi beati, & jejuni erant, & induebant
Celeriter saccos omnes juvenes & senes.

Statim v. Rex surrexit, sermonem audiens
Abjecitq; vestem suam, lugubremq; induit
Saccum, & miserè sedit in malo pulvere.
Et postea statim à Rege sceptrigero
Mandatum exiit, ne homo, boves, & oves
Potu & pastu suam saturarent ventrem,
Omnes etiam populi & pecora regis jussu
Saccos induerunt, & ad DEum alte clamâ-
runt,

Malamq; reliquerunt viâ, & improba opera,
Dicebat n. sic intuens proximum alium quisq;
Quis scit, num velit DEus Pater fulminator
Gratiam & misericordiam infinitam nobis
præbere?

Cum a. videret gemitus, & legitima opera ci-
vium

Mansuetus rex, tunc compescuit iram citò,
quam prius habebat.

CAP. III.

Nunciat ut pœnam Jonas urbi atq; ruinam,
Contio convertit Ninivitaâ aspera vatis.

Incolit omnipotens qui testâ patentiis Olympi,
Jussa iterans, Jona celo sic factus ab alto,
Surge gradu tandem celeri properabis ad al-
tam

Nini urbem, mea, si sapis, & mandata capeffe:
Vix ait, & cautus subito surrexit Ionas
Curriculo properans Nineves ad mœnia clara
mœnia, qua magni sunt splendida mœnia Iova.
Magnificas vero portas ingressus & urbem
Vociferans talem dedit, horrida ceu tuba, vo-
cem:

Hic o adeste viri, cupidâ bibite aure loquelas
Sol quater (hei!) decies ubi tinxerit equore
cursum,

fulmine taetâ ruet Nineve (hei!) ruet omnis
ad Orcum!

Ingenuè hac vates: mita credunt omnia cives,
viscera jejuni macerant, celeresq; reponunt
corporibus saccos, lugent juvenesq; senesq;
surrexit solio quoq; rex sermone recussus,
abjecit vestes, lugubriq; induit artus
sacco; quin supplex quoq; pulvere vertitur atro,

Post a sceptrigero dicuntur principe jura,
ne homo, ne quoq; oves pavida fortesq; juvenci
potus vel pastus saturent dulcamine ventrem,
Omnes & populi regis pecus omne secutum
jussa, artus saccis cinxere precesq; dederunt
In meliusq; malos studuerunt vertere more
Namq; aliis alii tacito sic ore sonabant;
Cui patet, an vasti qui torquet splendor
mundi

astra, velit scelerum veniam & præbere salutē,
hos gemitus, moestaq; preces Deus atbere vidit:
Iram mansuetus posuit, miseretq; suorum.

1.

- Σ δ' ἐνόησε νόον θεῶ ἀϊδίοιο Ἰωῆας,
 θεασέσι μαίντις, τὸθ' εἶω μέγα χῶσατο θυμῷ.
 2. χωόμενθ' ἢ ἄφαρ τῷ κυρίῳ εὐχετο ᾧδε·
 κύριε, εἰπ' ἄγε νυῶ, ἢ τὲθ' ἔγωγε ἔσπυ,
 ὡς φέχων κιλίκων ἐς ἀπείρῃνα γαῖαν ἔμελλον;
 οἶδα γὰρ ἀτρεκέως, ὡς κύριθ' εἰ ἐλεήμων,
 καὶ μάλα περ ἄθ' ἰεῶν, καὶ σρεπτός, καὶ γλυκύθυμθ'.
3. τ' ἔνεκεν αἶρε ἐμὴν ταχέως, Φίλε κύριε, ψυχὴν,
 καὶ γὰρ ἄμεινον ἔφυθ' ἀνέξην, ἢ νυῶ βιοτῶσειν.
4. ἀλλὰ ἀναξ' αὐτὸν προσεφώνεεν, ἠδ' ἀγόρευε·
 εἰπ' ἄγε νυῶ, τίφθ' ᾧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάππεις
 χωόμενθ'; μῶν ἢ μῆνις τεή ὅτι δικαίη;
5. ὡς φάτο, ἐξελθὼν ἢ θοῶς. Νίνε ἐκ πολιέθεε
 θεῖθ' ἀμειθαΐδης, κλισίῳ τευξ' αὐτόθι μικρὴν,
 ὄμμασιν ὄφρα ἴδῃ τὴν ἔκβασιν ἄσεθ' ἄκρεθ'.
6. ἀλλὰ καλῶ ποίησε πατὴρ, ὁ θεὸς κολοκυῶθι,
 ἢ κεφαλῶ ἀγίε εὐ' ἀμφιπέβηκε προσφῆτεθ'.
- χαῖρε δ' ἀνὴρ μεγάλως, ὅτε εἶδεν τὴν κολοκυῶθιν.
7. ἡμθ' δ' ἠρηχέεια φάνη ροδοδάκτυλθ' ἠῶς,
 αἰψ' ἐξηράνθη κολοκυῶθη. βλάψε γὰρ ἔρενθ'·
 ἠῶθ' σκώληξ, θεὸς ὃν πανάρεισθ' ἔτδξε.
8. ἀλλ' ὅτε ἠέλιος φαέθων εἰς ἔρανον ὄρευν
 τῷ πρώτισ' ἀνέρεσε, λιπὼν μεγακῆτεα πόντον,
 δεινὸν θ' ὑβρίσων ἀνεμον θεὸς ᾧρεσε ἀγῆρωθ'.
- ἠέλιθ' δ' ἀνιῶν κεφαλῶ ξήρανε προσφῆτεθ',
 θεσκελθ' ἔν' ὁ ἀνὴρ τότε σκ' ἔτι ἠθελε ζῶειν.
9. ἀλλὰ ἀναξ' αὐτὸν προσεφώνεεν, ἠδ' ἀγόρευε·
 εἰπ' ἄγε νυῶ, τίφθ' ᾧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάππεις
 χωόμενθ'; μῶν ἢ μῆνις τεή ὅτι δικαίη;
10. τῷ δὲ ἀμειθαΐδης πρὸς ἀμειβόμενθ' πάλιν ἠύδα·
 ἀχάλ-

CAPUT IV.

Cum a. novisset mentem DEI aeterni Jonas
Divinus vates, tunc suo valde iratus est a-
nimo:

Iratus a. statim precabatur Dominum sic:

Domine dic, queso, nunc, nonne hoc ego dixi,

Cum fugere Cilicum in latam terram vellem?

Scio enim verè, quod dominus es misericors,

Ac valde mitis existens, flexibilis & suavis:

Ideo tolle meam citò, mi domine, animam,

Nam melius est mori, quam nunc vivere:

Sed rex illum compellabat & dicebat:

Dic, age, nunc, cur ita carum animum affligis

Iratus? Num ira tua est justa?

Sic dixit: Egressus autem subito Nini ex urbe

Divinus Jonas, tabernaculum fecit sibi parvum,

Oculis ut videret exitum urbis summs.

Sed pulcrum fecit DEUS Pater cucurbitam,

Quae caput sancti prophetae bene circumivit.

Latabatur a. vir valde, videns curbitam:

quando vero manè genita apparuit roseis - di-

gitis aurora,

mox exaruit cucurbita: laesit n. fruticem.

Manè-natus vermes, DEUS quem optimus

creavit.

Sed cum sol lucidus in celum latum

Primum surrexit, linquens immensum mare,

Vehementem & violentum ventum Deus exci-

tavit immortalis,

Sol verò exoriens caput exiccavit Prophetae,

Divinus igitur vir amplius noluit vivere,

Sed rex ipsum compellabat & dicebat:

Dic queso nunc, cur sic carum animum affligis

Iratus? Num ira tua est justa?

Huic autem Jonas respondens dicebat:

Capit. IV.

Interitum poscit Nineves iratus Ionas;

quem rectè, Domino statuente, cucurbita vincit

Urbi sed Dominum malafata retexere Ionas

ut vidit, vehemens animo sic fatur & ore,

lividus ac tali Dominum sermone precatur:

Dic age, nonne Deus tibi, non ego talia dixi?

querere navigio Cilices cum prapete vellem?

namq; probè novi, quam sis bonit are paternus

quam pietate bonus, mitis reprobisq; bonisq;

tristem ideo, bone, tolle, Deus, mentem, infere

celo,

Reddere nam præstat tristem quam degere vi-

tam!

Increpat at lem rex ajens murmure vatem:

Dic age, quid fremitu sic mentè affligis amicã

iratus? Num justa tibi meritò ira videtur?

Sic Deus: at bipatente Nini post mœnia portã.

Egressus Jonas scena sibi construit ades,

ut ruitura urbis queat alta tecta tueri:

Exilit at Domino mädante cucurbita terris,

frondibus & sancti vatis caput obtegit: Ergo

sepositis viridi curis vir germine gaudet;

Aureolis sed cum digitis aurora rediret,

arida mox recidit moriturq; cucurbita, dente

vermiculi nam rosa fuit, quem Jova paravit.

Flammiferum sed cum jubar alto Phœbus O-

lympo

reddidit, atq; tulit radiantia lumina ponte,

terribilem Eoo immisit Deus orbe procellam,

inq; caput vatis radios sol projicit estu,

tunc igitur carum voluit vir mittere vitam;

delira sed rex confellit somnia lingue:

dic rogo quid fremitu sic mentem iratus ama-

ram

affligis? Num justa tibi meritò ira videtur?

Huic tali Jonas respondet voce propheta:

ἄχάλλω νημερτὲς ἐγὼ μέχευ λυγρὸν ὄλεθρον.
τὸν δὲ ἠμείβετ' ἐπειθὰ πατρὸς ὁ θεὸς πολυόλετος.
τῷ θυμῷ λίω ἐλέησας τὴν κολοκυθίην,
ὣν ἔχῃ παλάμη ἐφύττωσε καὶ ἔτρεφε σείο,
αὐξήται γὰρ νυκτὶ μιᾷ, καὶ ὁμῶς τοτ' ὄλωλε.
αὐτὰρ ἐγὼ κῦμα σὺν ἐλεήσω τῆς Νίνυος ἄστυ
ἀγλαόν, ἣ ἔνι πλείονες ἢ δύοκαίδεκα ἔασιν
μυριάδες θνητῶν, τῶν ἕτις ἔτ' ἕσθ' ἐνελαίην
καὶ τὴν δεξιτέρην κρῖνειν ἅμα χεῖρα δικάως,
ἣ ἔνι καὶ γένεσσι βοῶν, καὶ πᾶσι πᾶσι γένεσσι.
τέλος.

Irascor verè ego usq; ad miseram mortem.
Huic à. respòdit postea pater Deo sanctissimus;
Animo valde misertus & cucurbita,
Quam non manus plantavit educavitq; tua,
Crevit enim nocte unâ, & simul tunc perit:
Sed ego nunc non miserebor Nini urbis
Splendida, in qua plures quàm duodecim sunt
Myriades mortaliùm, quorum nemo adhuc po-
tuit sinistram
Et dextram judicare simul manum justè,
In qua etiàm est genus boum, & grex ma-
gnus ovium.

Irascor meritò, vitam quoq; perdere flagrò.
Cui pater eterna qui fons & causa salutis:
Sic te, sic animumq; tuum movet herbula
vilis;
Quæ studio nec culta tuo, nec viribus aucta?
Unâ nam crevit nocte, unâ exesag; nocte:
At non hanc Nineves tangat miseratio mentè
Quæ tot, bis præter sex millia, continet ingens
Una homines, quorum numeroso ex agmine
nemo
à dextrâ didicit palamâ discernere levam:
In qua molliculae tot oves sunt, atq; juvenci.

DOCTO, PIETATE ET MORIBUS OR-
NATISSIMO JUVENI, Dn. ABRAHAMO THEOPOLDO,
 Prophetiæ Jonæ metaphrasin latinam in publi-
 cum mittenti.

Siccine, Parnassi secreta per ardua vectus,
 Mellifluis Heliconis aquis tua labra rigando,
 Pacificare aures, numerosq; intendere nervis
 Assuescis, Jonæ spirans modulamina vatis?
 En, quis duxit amor, quis duxit ad alta sororum,
 Mœnia, recludens fontes sacrosq; recessus?
 Scilicet arrisit genio; dum, plebe relictâ,
 Audes sublimi juvenem te credere rupi.
 Perge modò, quâ ducis iter, salebrosaq; collis
 Compita transcendens, per celsa cacumina scande!
 Pierides nam te, summâ de rupe propinquum,

Voce

Voce vocant, calathisq; rosas per nubila spargunt,
Contextam viridi ostentantes fronde coronam.
Nec te opere incepto deterreat ardua meta,
Ardua præruptis scopulis vastisq; latebris:
Quin contrà audendum, cum sit confecta laborum
Pars non extrema ingenij, & monumenta patefcant.
Sic quondam, Aonio rediens de vertice victor,
Clarus eris, famâ passim celebrandus in ævum.

Amoris ergò addebat

M. Joannes Grajus Abredonen-
sis Scotus.

EIDEM.

*Carminè dulcisono vatem dum reddis IONAM,
Palladium tibi dat cantor Apollo DEAM.
Hæc, ait, amplexu te ritè fovebit amico,
Ingenij & fructus proferet eximios.*

Vidit & audiuit

Martinus Füsselius Glo-
gâ - Silesius.

FINIS.

*Id 4212.
8.*

ULB Halle 3
002 391 589

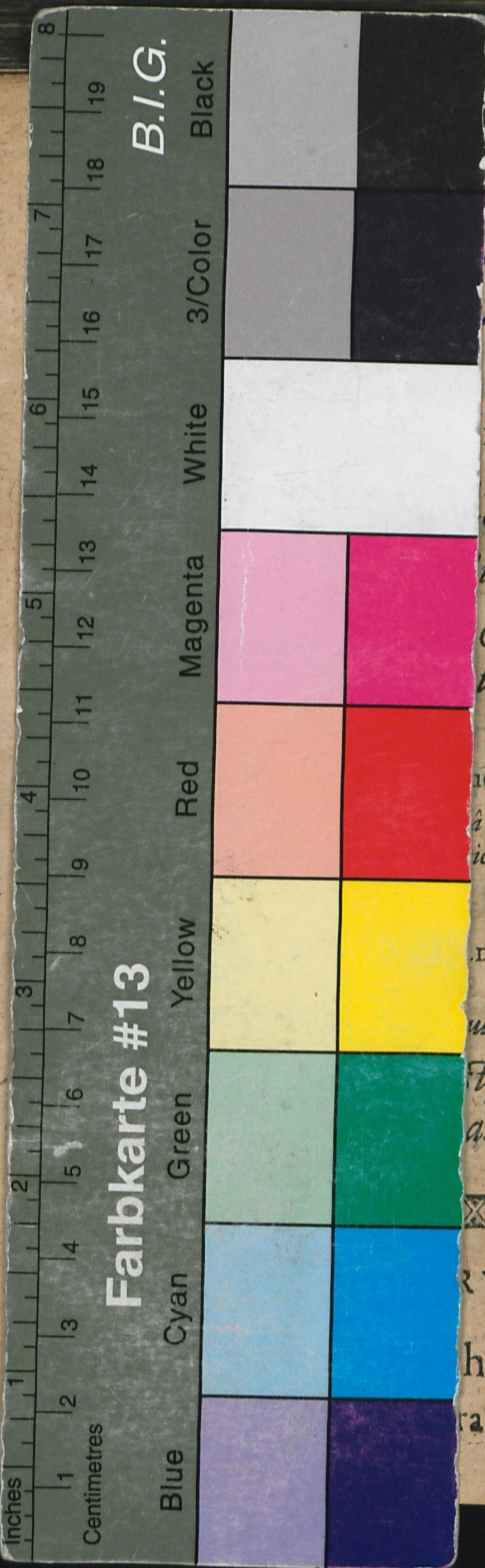

So

Ne
vom

8

IX
DONÆ

PROPHETÆ,

istoria,

rsibus breviter expressa,

erbum Latinè reddita.

utore

GORIO SERVESTANO,

trie Camerario.

&

ncem edita,

â singulorum versuum Metaphrasi

icâ Latinâ,

Operâ

DI SERVESTANI Anhaltini,

us Maximus.

Et felicitas, que malignita-

re possit.

RVESTÆ,

harix Dörfferi.

ratis IVDICIUM.